

РЕШЕНИЕ

№ 678

гр. Разград, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАНА ТОДОРОВА

при участието на секретаря ГАНКА АНГ. АТАНАСОВА

в присъствието на прокурора З. М. Ц.

като разгледа докладваното от ИВАНА ТОДОРОВА Гражданско дело № 20233330101337 по описа за 2023 година

за да се произнесе, Съдът взе предвид следното:

Производството е по иск с правно основание чл.2, ал.1 т. 3 от ЗОДОВ. Депозирана е искова молба от Х. А. П., с която е предявен иск за заплащане на сумите 1000 лв обезщетение за имуществени вреди и 13 000 лв. обезщетение за нанесени неимуществени вреди /частично предявен иск от общ размер 20000 лв./ от незаконно образувано досъдебно производство за престъпление от общ характер по чл.343б,ал.3 от НК, незаконно наложена мярка за неотклонение "задържане под стража", и необичайна продължителност на разследването, отнемане на огнестрелни оръжия и разрешително за съхранение, носене и употреба на същите, както и отнемане на СУМПС, ведно със законната лихва, считано от датата на влизане в сила на Постановлението за прекратяване на ДП №3303М-129/2022г., а именно 13.04.2023г., до окончателното му изплащане. Сочи, че на 16.08.2022г. е образувано ДП № 330 ЗМ-129/2022г. по описа на ОД МВР-Разград за престъпление по чл.343б,ал.3 от НК, за това че на 16.08.2022г. в землището на село Езерче, обл. Разград, е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества - метаамфетамин, установен по надлежния ред - с „Дръг тест 5000“, с положителен резултат. Поискал е кръвен тест, като след вземане на проба е назначена съдебно - химическа експертиза. Сочи, че е бил задържан за 24 часа, със заповед за задържане на лице по ЗМВР. Със ЗПАМ №22-1075-000283/16.08.2022г. на основание чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП временно му е отнето СУМПС. С Решение на Началника на РУ - Разград, УРИ 1873р-18538 от 24.08.2022г. са му отнети разрешение за съхраняване, носене и употреба огнестрелно оръжие № 20150142290, валидно до 14.08.2022г., изд. от РУ-Разград, както и на основание чл.213, ал.1 от ЗОБВВПИ са иззети притежаваните от него огнестрелни оръжия - ловна комбинирана пушка „ИЖ“, модел 94, кал. 12/308W и № 97M7269, ловна карабина „Бенели“, модел Арго, с кал. 30-06, № ВВ048254 и цев с № СВ048254 с протокол по образец за

съхранение в РУ-Разград за срока по чл.213,ал.2-4 от ЗОБВВПИ. Също така сочи, че в рамките на досъдебното производство е разпитван като свидетел. Твърди, че за времето от образуване на досъдебното производство до прекратяването му /осем месеца/ същият е търпял комплекс от негативни емоции и неприятни изживявания, че задържането му и разследването са сринали авторитета му, причинили са тревожност, довела до влошаване на заболяването му „диабет“, реално са затруднили осъществяваната от него дейност като земеделски производител /ЗП/, обработващ сам земите си с отнемане на неговото СУМПС, като се е наложило да наема работници, което е затруднило финансовата издръжка на семейството му. Освен това се наложило да ангажира и адвокат, за което платил хонорар. Чувствал се унижен, напрегнат и подтиснат; загубил нормалния си сън. Изолирал се от близките си, ограничил социалните си контакти, загубил приятели. Станал обект на отрицателни коментари, провалени и неосъществени сделки. Претендира и присъждането на разноски и такси. Прилага относими към исковата претенция писмени доказателства: Заповед за задържане на лице с рег.№1873зз, 33033-22/2022г., Декларация от 16.08.2022г., Протокол за личен обиск на лице от 16.08.2022г., Протокол за проверка на лични вещи лица на лица и превозни средства от 16.08.2022г. Уведомително писмо УРИ 187300-5834/2022-16.08.2022г., Решение на началника на Ру-Разград, УРИ 1873 1873р-18538/24.08.2022г., Протокол за приемане на ОБВВПИ- 25.08.2022г., Постановление за прекратяване на НП от 30.03.2023г. с вх. № 2577/30.03.2023г., Регистрационна карта земеделски производител, Експертно решение №922446 от 231/ 01.12.22г., Амбулаторен лист № 22215804ЕА9Е/ 03.08.2022г., Амбулаторен лист № 22234С04016С/ 22.08.2022г., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №22-1075-000283/ 16.08.2022г, Резултати от изследване в Транспортен Диагностично-Консултативен център ЕООД Бургас клон РУСЕ. Претендира и за присъждането на адвокатско възнаграждение.

Ответникът в законо-установения срок депозира отговор, в който заявява, че искът е неоснователен. Счита, че Прокуратурата на Република България не е страна в материалното правоотношение и не е пасивно легитимирана да отговаря за вредите, доколкото провеждането на неточен тест за наркотици, наложените принудителни административни мерки, задържането на ищеца за 24 часа, отнемането на разрешението за носене на оръжия, са действия, извършени от МВР. Счита иска за неоснователен и поради липсата на повдигнато обвинение спрямо ищеца П., доколкото досъдебно производство № 33ОЗМ-129/ 2022 г. било образувано на 16.08.2022 г. за извършено престъпление по чл.343б, ал.3 от НК, без да бъде посочено лице, срещу което е образувано наказателното производство. Спрямо ищеца не са извършвани действия по привличането му в качеството на обвиняем, не му е и предявявано обвинение, не са извършвани никакви процесуално-следствени действия спрямо и/или в присъствията на същия, липсват действия по процесуална принуда. Оспорва иска за обезщетяване на неимуществени вреди и по размер, като прекомерен. С оглед конкретните обстоятелства по делото счита, че е налице изключителна завишеност на претендираното обезщетение. По отношение на направеното искане за присъждане на адвокатски хонорар - прави възражение за прекомерност, тъй като счита,че настоящото дело не е нито с фактическа, нито с правна сложност, поради което не следва да се определя хонорар значително надвишаващ предвиденото в Наредба №1/2004г. на ВАС.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Срещу ищеца Х. А. П. не е образувано и водено ДП №3303М-129/2022г. по описа на РУ на МВР- Разград, като ищецът не е привлечен като обвиняем. ДП е образувано с разпит на свидетел на 16.08.2022 г. по законен повод и достатъчно данни за извършено престъпление по чл.343б, ал.3 от НК. С оглед положителната проба за наркотични вещества с „ДРЪГ ТЕСТ 5000“, която ищецът не приема, същият е дал проба за кръвен тест. Х. П. е задържан по ЗМВР за срок до 24 часа. Спрямо него не са предприемани действия по разследването, видно от приложеното към настоящото дело ДП №3303М-129/2022г. по описа на РУ на МВР- Разград. Назначена е съдебно – химическа експертиза на 16.08.2022г., която е изготвена и предадена на разследващите органи на 17.03.2023г. През този период не са предприемани процесуални действия, касаещи ищеца. Отнети са разрешение за съхраняване, носене и употреба огнестрелно оръжие № 20150142290, валидно до 14.08.2022г., изд. от РУ- Разград, а притежаваните от него огнестрелни оръжия са иззети - ловна комбинирана пушка „ИЖ“, модел 94, кал. 12/308W и № 97М7269, ловна карабина „Бенели“, модел Арго, с кал. 30-06, № ВВ048254 и цев с № СВ048254 с протокол по образец за съхранение в РУ-Разград за срока по чл.213,ал.2-4 от ЗОБВВПИ. Производството е прекратено с Постановление, влязло в сила на 13.04.2023г.

В съдебно заседание свидетелства съпругата на ищеца Юлкер П.. Твърди, че положителният тест за наркотици и отнетата книжка са се отразили зле на здравословното му състояние - преминал е на инсулиново лечение на диабета си. Отрицателно е повлияла ситуацията и на психическото му състояние, затворил се, не общувал с приятелите си, не искал да излиза. На пресата станало ясно, уронила се е изрядната репутация на ищеца в града. Вдигнал кръвно и започнал да пие хапчета. Съгражданите го мислели за наркоман. Х. П. бил земеделски производител и отнемането на СУМПС довело до редица затруднения – през стопанската година се наложило да наема хора почасово, за обработване на земите, постоянно да ангажират приятели за транспорт. Имало и отлив на клиенти, недоверие. Отнемането на пушките причинило допълнителен дискомфорт – лишило го от хобито му – лов и излети сред природата, полезни за здравето му. Затворил се в себе си и отказвал да общува.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, от правна страна съдът намира следното:

По реда на ЗОДОВ се реализира отговорността на държавата по чл.7 от Конституцията на Република България за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейните органи или длъжностни лица, като чл.7 от ЗОДОВ урежда процесуалната легитимация на съответните органи да отговарят по исковете за осъществяване на тази отговорност от държавата.

По силата на чл.127, т.1 от Конституцията на Република България правомощието по привличане към отговорност на лицата, които са извършили престъпление и поддържането на обвинението по наказателни дела от общ характер е възложено на прокуратурата. Именно за това НПК възлага на прокурора ръководството и надзора върху органите на предварителното разследване. В случаите, в които производството е прекратено без повдигане на обвинение в рамките на разследването, поради това, че деянието не съставлява престъпление е осъществена хипотеза за отговорност на държавата по чл.2, ал.1, т.3 пр.2 ЗОДОВ. В този смисъл е и Решение № 1200

от 2.12.2008 г. на ВКС по гр. д. № 3517/2007 г., III г. о.

Разследването е приключило в разумен срок – осем месеца, без извършване на каквито и да е действия в периода на изготвяне на съдебно-химическата експертиза. Не е повдигнато обвинение на ищеца, не е разпитван и не е търпял негативи от действия на органите на реда в рамките на досъдебното производство.

В рамките на настоящото производство не са представени доказателства относно разгласяване на случая в пресата, няма данни за оповестяване.

Не са представени медицински заключения относно пряката връзка между наказателното производство и влошеното състояние на ищеца – в ЕР№ 92446/231 от 01.12.2022г. на ТЕЛК - Разград е посочен „влошен контрол“ като основание за промяна на лечението от перорално към включване на инсулинова терапия. Недоказани остават твърденията в тази насока.

Разрешението за съхраняване, носене и употреба на огнестрелно оръжие № 20150142290 към момента на отнемането му е било с изтекъл срок - валидно до 14.08.2022г., изд. от РУ- Разград, както и на основание чл.213, ал.1 от ЗОБВВПИ са иззети притежаваните от него огнестрелни оръжия - ловна комбинирана пушка „ИЖ“, модел 94, кал. 12/308W и № 97M7269, ловна карабина „Бенели“, модел Арго, с кал. 30-06, № ВВ048254 и цев с № СВ048254 с протокол по образец за съхранение в РУ-Разград за срока по чл.213,ал.2-4 от ЗОБВВПИ. Разрешителното за оръжие е било изтекло към датата на изземването му от органите на реда. Не са представени доказателства за подновяването му, доколкото Чл. 87, ал.1 ЗОБВВПИ /Закон за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия/ предвижда в едномесечен срок преди изтичането на срока на валидност, лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси, да подаде писмено или по електронен път заявление по образец за подновяване на разрешението до директора на ГДНП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР, придружено от изчерпателно посочени в закона документи. Ищецът се явява дезинтересиран от оръжието и лова, респективно не следва да се взема предвид като рестрикция в резултат на разследването.

Действително, отнемането на СУМПС причинява затруднения в ежедневните дейности, а доколкото трудовата заетост на ищеца е свързана с управление на селскостопански машини, вредата е несъмнена. Недоказани обаче остават твърденията за ангажиране на чужда помощ, почасово заплащане на работници, реализирани имуществени загуби и пропуснати ползи /несключени договори и отлив на клиенти/. Неимуществените вреди засягат нравствените, емоционални, психически, психологически терзания на личността; накърнената чест, достойнство, добро име в обществото.

В съответствие с трайната практика на ВКС е изводът, че при наличие на разследване, наказателното производство за което е прекратено поради несъставомерност, е несъмнено и без да са налице други доказателства, че ищецът търпи неимуществени вреди в рамките на обичайните в подобни случаи негативни преживявания, логично обусловени от провежданото производство /в тази насока решение по гр.д. № 85/2012г. на ВКС IV ГО/, рефлектиращи върху честта и достойнството и обичайния му начин на живот. При това положение, естествено е ищецът да е претърпял неимуществени вреди като пряка и непосредствена последица от образуваното, но прекратено, поради липса на деяние, съставляващо престъпление, наказателно производство - дознание.

При преценка на подлежащите на обезщетение вреди следва да бъде взето предвид и задържането под стража на ищеца за 24 часа, което, видно от заповедта, е предприето именно във връзка с данни за извършеното престъпление и ищецът е останал задържан около 15 часа, за периода от 01:32 часа на 16.08.2022 г. до 16:40 часа на 16.08.2022 г.

В решение № 95/08.05.2011 г. по гр. д. №849/2010 г., III г.о., ВКС, постановено по правния въпрос дали по реда на ЗОДОВ може да се претендира обезщетение за причинени вреди в резултат на наложена мярка за процесуална принуда задържане за срок от 72 часа, съдът е отговорил, че независимо дали се касае за задържане за срок до 24 часа по чл. 65 ЗМВР от полицейски орган, до такова за 72 часа по нареждане на прокурор за осигуряване на явяването на обвиняем пред съд или за наложена от съда мярка за неотклонение "задържане под стража", при неоснователност на обвинението причинените в резултат на незаконното задържане неимуществени вреди подлежат на обезщетяване. Размерът на обезщетението за вредите от незаконно задържане се включва в общия размер на дължимото обезщетение, съгласно приетото в т. 13 от ТР №3 на ВКС по тълк. д. №3/2004 г. на ОСГК. В настоящия случай не се събраха конкретни доказателства за неимуществени вреди в резултат на задържането, но за съда е несъмнено, че лишаването от свобода дори и за 24 часа нанася психическа травма на потърпевшия и следва да се обезщети.

Законодателната уредба не дава точни критерии за определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди, а се задоволява да посочи, че то се определя от съда по справедливост (чл. 52 ЗЗД). Още с ППВС №5/1964 г. е изяснено какво следва да се разбира под "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД и кои обстоятелства се вземат предвид, за да се счете определеното обезщетение за "справедливо". Независимо от това всеки съд отдава различна относителна тежест на релевантните обстоятелства, поради което при определяне на размера на обезщетенията за неимуществени вреди се срещат най-съществени противоречия в практиката.

Ето защо съдът намира за необходимо да изброи актуалната практика на ВКС, конкретно във връзка с определяне на размера на обезщетенията за търпени от неоснователни действия на правозащитни органи вреди, в която са утвърдени няколко критерия.

От значение са продължителността на наказателното преследване, личността на увредения и притежаваният от него авторитет в обществото, настъпилите промени в отношенията в семейството, допълнително настъпилите обстоятелства, които са се отразили на репутацията на лицето, негативното отражение в резултат на воденото наказателно производство върху душевното му състояние. Това се приема в решение №16/02.02.2011 г. по гр. д. №396/2010 г., III г.о., ВКС.

В решение №3/13.02.2012 г. по гр. д. №637/2011 г., III г.о., ВКС, е прието, че справедливостта, като критерий за определяне паричния еквивалент на моралните вреди, включва винаги конкретни факти, относими към стойността, която засегнатите блага са имали за своя притежател. В този смисъл справедливостта по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие, а тя се извежда от преценката на конкретните обстоятелства - характер и степен на увреждане, начин и обстоятелства, при които е получено, последици, продължителност и степен на интензитет, възраст на увредения, обществено и социално положение. С оглед спецификата на фактическия състав на чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ, релевантен критерий е и дългият, несъобразен с разумния

срок, период, през който е продължило наказателното преследване, характерът на престъплението по повдигнатото обвинение, публичното му разгласяване и свързаните с това последици.

В решение №480/23.04.2013 г. по гр. д. №85/2012 г., IV г. о., ВКС, е подчертано, че обезщетението за неимуществени вреди в хипотезата на чл. 2 ЗОДОВ е за увреждане на неимуществени права, блага или правнозащитими интереси. Като база за определяне паричния еквивалент на неимуществените вреди следва да служи още икономическият растеж, стандартът на живот и средностатистическите показатели за доходите и покупателните възможности в страната към датата на увреждането. Размерът на обезщетението не следва да бъде и източник на обогатяване за пострадалия.

От значение е и създаденият от съдебната практика ориентир, относим към аналогични случаи, тъй като в сферата на нематериалните ценности равенството в обществото намира най-чист израз, а "справедливостта" до голяма степен е изпълнена с морално съдържание и отразява обществената оценка на засегнатите нематериални вреди. Значението на стандарта на живот в страната като критерий за определяне на размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди е разгледано и в решение №55/11.03.2013 г. по гр. д. №1107/2012 г., IV г.о., ВКС. Прието е, че съществува връзка между този стандарт и размерът на обезщетението за неимуществени вреди, защото критерият на справедливостта не може да съществува извън конкретните условия, включващи и време и място на възникване на увреждането, етап на обществено-икономическо развитие, конкретна икономическа конюнктура, стандарт на живот, средностатистически размер на доходите.

Предвид всички установени по делото обстоятелства и посоченото им значение за размера на процесното обезщетение, както и предвид социално-икономическите условия и стандарта на живот в страната, съобразено и с настъпилата инфлация, настоящият съдебен състав намира за справедливо обезщетение, което би репарирало процесните неимуществени вреди, търпани от ищеца, сумата от 3000 лева.

Този размер на обезщетението съответства на характера и степента на претърпените морални вреди. По делото липсват доказателства, които да установяват, че ищецът е претърпял неимуществени вреди в по-висок размер и с по-силен интензитет от обичайните. Престъплението, за което е повдигнато наказателно преследване не е тежко по смисъла на чл.93, т.7 НК, предвижда се от една до три години лишаване от свобода и кумулативно глоба. На ищеца дори не е повдигнато обвинение и делото не е стигнало съдебна фаза. Досъдебното производство е протекло в разумни срокове – осем месеца, не са налагани никакви ограничения под формата на мерки за процесуална принуда на ищеца, извършено е само едно процесуално действие с него. При определяне на размера на обезщетението е взето предвид и задържането за 24 часа на ищеца, което несъмнено е оставило у него трайни неприятни спомени.

При определяне на обезщетението съдът съобрази, че е налице превес на обстоятелствата, обуславящи по-нисък размер на обезщетението, тъй като не е доказано вследствие на наказателното производство да са настъпили твърдените влошаване на здравословното състояние или съществено влошаване на психическото състояние на ищеца, да се е отразило на личния, социалния или професионалния му живот, да е било опозорено доброто му име в обществото /така и определение № 947/ 03.12.2018 г. на ВКС по гр.д. №

3679/2018 г., IV г.о./. Отнемането на изтекло разрешение за съхраняване, носене и употреба на огнестрелно оръжие не причинява вреди, доколкото същото е било с изтекъл срок и не е било годно за употреба, с оглед разпоредбите на специалния закон. Благоприятните за здравето на ищеца излети сред природата е било възможно да бъдат осъществявани и без нарочно основание „лов“.

Стабилитетът на постановлението за прекратяване на наказателното производство в смисъла на т. 4 на ТР № 3/22.04.2005 г. на ОСГК на ВКС като основание за възникване отговорността на държавата за вреди от незаконни действия на правозащитни органи, изисква то да е съобщено на лицето, което претендира вредите по реда на чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ и лицето да не е поискало наказателното производство да продължи и то да завърши с оправдателна присъда. В настоящия случай постановлението за прекратяване на ДП е влязло в сила на 13.04.2023 г., с оглед представената обратна разписка за връчването му на лицето на 05.04.2023г. и изтичане на седмодневния срок за неговото обжалване. От тази дата 13.04.2023 г. следва да се присъди законната лихва за забава върху размера на присъденото обезщетение.

За началния момент, от който следва да се присъжда законна лихва за забава при прекратено досъдебно производство се е произнесъл ВКС с Решение № 123 от 04.10.2018 г. по гр. д. № 716/2018 г. на III ГО - В т. 4 и т. 7 ТР № 3/22.04.2004 г. по тълк.д. № 3/2004 г. на ВКС се приема, че отговорността на държавата за вреди от незаконни действия на държавата по иска с правна квалификация чл. 2, т. 2, изр. 2 ЗОДВПГ възниква от момента на влизане в сила на прокурорското постановление за прекратяване на наказателното производство поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление. Това е и началният момент на забавата върху сумата по обезщетението. Тълкувателното решение е със запазено действие. Тълкувателното решение, макар да е постановено при действието на ЗСВ (отм.), е задължително за всички органи на съдебната власт.

По претенцията на ищеца за обезщетяване на имуществени вреди в размер на 1000 лв: Разходът е доказан с разписка към договор за представителство в рамките на досъдебното производство. В действителност, с оглед забавянето на експертното заключение по назначената съдебно-химическата експертиза, ищецът е изпитал необходимост от представителство, съдействие и защита от адвокат. За оказаната помощ е заплатил хонорар, съобразен с чл.13, ал.1, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Във връзка с изложеното, същия следва да се присъди в пълен размер.

По разностите:

Представена е разписка за заплатен адвокатски хонорар за представителство, защита и съдействие по гражданско дело за една инстанция, изчислен в съответствие с чл.7, ал.2, т.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В тази връзка направеното възражение за прекормерност от ответника се явява неоснователно. Предвид крайния изход на делото, на ищеца следва да се присъдят разноски за един адвокат, съразмерно на уважената част от иска в размер на 315, 80 лева.

РЕШИ:

*****

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България ДА ЗАПЛАТИ на Х. А. П., ЕГН *****, настоящ адрес: гр. Ц. К.***** сумата 3 000 лв. /три хиляди лева/ обезщетение с правно основание чл.2, т.3 от Закона за отговорност на държавата и общината за вреди за неимуществени вреди от водено досъдебно производство по законен повод и достатъчно данни за престъпление от общ характер по чл.343б,ал.3 от НК, незаконно наложена мярка за неотклонение "задържане под стража" и отнемане на СУМПС, ведно със законната лихва, считано от 13.04.2023г. /датата на влизане в сила на постановлението за прекратяване на досъдебното производство/ до окончателното изплащане на сумата и ОТХВЪРЛЯ ИСКА за заплащане на неимуществени вреди в останалата му част до първоначално предявения размер от 13 000 лв. като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България ДА ЗАПЛАТИ на Х. А. П., ЕГН *****, настоящ адрес: гр. Ц. К.***** сумата 1 000 лв. /хиляда лева/ обезщетение с правно основание чл.2, т.3 от Закона за отговорност на държавата и общината за вреди за имуществени вреди от водено досъдебно производство по законен повод и достатъчно данни за престъпление от общ характер по чл.343б, ал.3 от НК, ведно със законната лихва, считано от 13.04.2023г. /датата на влизане в сила на постановлението за прекратяване на досъдебното производство/ до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България ДА ЗАПЛАТИ на Х. А. П., ЕГН *****, настоящ адрес: гр. Ц. К.***** сумата 315,80 лв. /триста и петнадесет лева и осемдесет стотинки/ възнаграждение за един адвокат, съразмерно на уважената част от иска, както и заплатената държавна такса в размер на 10 лв. /десет лева/

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Разград в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____